

Per Naroskin. Fuskaren som försvann. Norstedts förlag.

I Correns bokcirkel påpekade en av deltagarna hur upplevelsen av en bok förändras om man känner igen författarens röst. Läsandet blir enklare och man uppfattar tydligare de nyanser författaren vill lyfta fram. Så är det också med Per Naroskins debutroman "Fuskaren som försvann". Han är känd radioröst från det kritikerrosade radioprogrammet Spanarna och tillika psykolog och psykoterapeut. Inte oväntat är därför huvudpersonen också psykoterapeut. Det är lätt att höra Per Naroskins röst genom sidorna, vilket nog också underlättar läsandet. För här rör vi oss i fackvärlden med divaner, pappersnäsdukar, tolkningar och det ständiga grälet mellan psykodynamiker och kbt:are. Per Naroskin lyckas fånga såväl det storslagna i psykoterapivärlden som det djupt småaktiga.

Romanens huvudperson, Martin, har precis tvingats byta terapilokal till en sjaskig tobakshandel på Söder. En märklig patient ber om en ovanlig tjänst. Samtidigt får Martin ett telefonsamtal som kastar honom tillbaka till utbildningstiden och ett svek med många förtecken.

Egentligen är det två berättelser hoppsatta till en. Sådant händer i terapins värld, där en berättelse oväntat kastas över i en annan. Som roman blir det dock aningen stolpigt. Per Naroskin har en förkärlek till metaforer, som många andra av oss psykoterapeuter. Det blir lätt en och annan för mycket. Men det gör inte så mycket. Per Naroskin är en god berättare. Och så hålls ju allt samman av att hans röst klingar välbekant över sidorna. Det är tryggt.

Jakob Carlander